

Оттукъ яздачтъ пешкомъ пропжтувалъ до самата крепостъ, и така свързалъ двата края на кривата, очакванъ съ трепетъ и посрѣщанъ съ радостъ отъ жителитѣ на крепостта. А не малко земя и не малко села заобиколилъ въ тоя смѣлъ бѣгъ конникътъ. Въ тоя кржгъ били включени чисто българскитѣ селца: Урдуниза, Българи, Мързево, Граматиково, Визица, Заберно, Калово, Стоилово, Конакъ, Звездецъ, Бръшлянъ и още нѣкои други — всички спадащи въ днешната Малко-Търновска околия.

Като узналъ, кои сж предѣлитѣ на заобиколената земя, султанътъ издалъ ферманъ съ златни букви. Въ фер-

Група деца-ясакчийчета.

мана, следъ като се изброяватъ заобиколениѣ селца и правдинитѣ, съ които се даряватъ, сир. че се освобождаватъ отъ всички данъци, на края се казва: „Който унищожи фермана, съ цель да лиши това население отъ даденитѣ му

правдини, да се накаже по следния начинъ: ако е християнинъ — да изяде печено куче, ако е турчинъ — печено прасе!“

Така заобиколената покрайнина добила турското име Ясакия, което ще рече оградена, запазена, освободена отъ данъкъ земя.

Много години наредъ ясакийци проживѣли горедолу сносенъ животъ, защото не плащали никакви данъци на държавата, и турски „кованъ конъ“ (произволитѣ на властта) не билъ допушанъ да влѣзе. Но явили се, както разправятъ, въ началото на миналия 19 вѣкъ алчни чорбаджии, които въ съгласие съ тур-